

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0479/2008

5.12.2008

ДОКЛАД

за положението с основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г.
(2007/2145(INI))

Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Докладчик: Giusto Catania

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА И ОБРАЗОВАНИЕ	34
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	37

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

за положението с основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г. (2007/2145(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Хартата за основните права на Европейския съюз („Хартата“) от 7 декември 2000 г. във вида, в който е приета на 12 декември 2007 г.,
- като взе предвид целите за превръщане на Съюза в зона на свобода, сигурност и правосъдие, както и за практическо прилагане на принципите на свободата, демокрацията, зачитането на основните права и правовата държава, обявени в членове 6 и 7 от Договора за Европейски съюз (ЕС),
- като взе предвид иновациите, с които правителствата на държавите-членки изразиха своето съгласие чрез подписването на Договора от Лисабон на 13 декември 2007 г., на първо място придаването на правнообвързващ характер на Хартата и задължението за присъединяване към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧ),
- като взе предвид Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход¹, Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите², както и Рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 168/2007 на Съвета от 15 февруари 2007 г. за създаване на Агенция на Европейския съюз за основните права³ (наричана отгук нататък „Агенцията“),
- като взе предвид докладите на Агенцията и на Европейския център за наблюдение на расизма и ксенофобията, както и на засегнатите неправителствени организации (НПО),
- като взе предвид решенията на Съда на Европейските общности и на Европейския съд за правата на човека (СЕО),
- като взе предвид изготвените от мрежата от независими експерти на Европейския съюз годишни доклади относно положението с основните права в Европейския съюз,
- като взе предвид докладите на органите на Съвета на Европа, по-специално

¹ ОВ L 180, 19.7. 2000 г., стр. 22

² ОВ L 303, 2.12. 2000 г., стр. 16

³ ОВ L 53, 22.2. 2007 г., стр. 1

- докладите относно положението с правата на човека на Парламентарната асамблея и на Комисаря по правата на човека,
- като взе предвид своите доклади от посещения в центрoвете за задържане на нелегални имигранти;
 - като взе предвид своите резолюции в областта на основните права и правата на човека,
 - като взе предвид серията от публични заседания и размени на становища, организирани от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи като подготовка за тази резолюция, особено от 8 октомври 2007 г. със съдиите от конституционните и върховните съдилища и от 19 май 2008 г. с Комисаря на Съвета на Европа по правата на човека, както и от 6 октомври 2008 г. с представители на неправителствени организации,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становището на Комисията по култура (А6-0479/2008),
- А. като има предвид, че съгласно член 6 от Договора са ЕС Съюзът се основава на общност на ценностите и зачитане на основните права, гарантирани от ЕКЗПЧ и произтичащи от общите конституционни традиции на държавите-членки,
- Б. като има предвид, че Парламентът, в качеството си на пряко избран представител на гражданите на Съюза и гарант на техните права, е убеден в своята първостепенна отговорност за прилагането на тези принципи, особено предвид факта, че в съответствие с действащите договори правото на индивидуална защита пред съдилищата на Общността и Европейския омбудсман остава твърде ограничено,
- В. като има предвид, че установяването на процедура за контрол на съвместимостта на законодателните предложения с Хартата е едно от необходимите последствия от нейното приемане на 7 декември 2000 г., както и че Комисията призна този факт чрез постановяването на разпоредби в тази област през 2001 г., като Парламентът също така ѝ припомни за това чрез приемането на своята резолюция от 15 март 2007 г. относно спазването на Хартата в законодателните предложения на Комисията: подход за систематичен и строг контрол,
- Г. като има предвид, че Договорът от Лисабон, който се намира в процес на ратификация, изрично се позовава на Хартата и ѝ предоставя същата правна сила, каквато имат Договорите,
- Д. като има предвид, че, ако Хартата стане част от първичното законодателство на Съюза, определените в нея права ще придобият обвързваща сила посредством вторичното законодателство, прието с оглед привеждането им в действие,
- Е. като има предвид, че Хартата, независимо от правния си статут, в течение на годините се превърна в източник на вдъхновение в съдебната практика на европейските съдилища, като Първоинстанционния съд и Съда на Европейските

общности, Европейския съд за правата на човека и редица конституционни съдилища,

- Ж. като има предвид, че една истинска „култура на основните права” в Съюза изисква развитието на глобална система за контрол на зачитането на тези права, която обхваща Съвета и решенията, които се вземат като част от междуправителственото сътрудничество, дотолкова доколкото защитата на основните права не се състои само във формално спазване на правилата, а преди всичко в тяхното активно поддържане и в намесата в случаите на нарушения или незадоволителни мерки от страна на държавите-членки,

Въведение

1. счита, че ефективната защита и насърчаването на основните права стои в основата на демокрацията в Европа и е съществено условие за консолидирането на европейското пространство на свобода, сигурност и правосъдие;
2. изтъква, че защитата на основните права включва мерки на различни равнища (международно, европейско, национално, регионално и местно) и подчертава ролята, която могат да изиграят местните и регионалните органи за практическото прилагане и насърчаването на тези права;
3. изразява съжаление, че държавите-членки продължават да избягват налагането на контрол на равнище Европейски съюз по отношение на собствените им политики и практики в областта на правата на човека и се опитват да ограничат защитата на тези права в чисто национални рамки, като по този начин подкопават активната роля на защитник на правата на човека, която Европейският съюз играе в световен мащаб, и доверието във външната политика на ЕС в областта на правата на човека;
4. подчертава, че съгласно член 6, параграф 2 на Договора за ЕС, СЕО е призван да налага зачитането на основните права, произтичащи от общите конституционни традиции на държавите-членки и от ЕКЗПЧ, както и от други международноправни инструменти;
5. подчертава, че член 7 от Договора за ЕС предвижда процедура на равнище ЕС с цел гарантиране, че в ЕС не се появяват систематични и сериозни нарушения на правата на човека и на основните свободи, но подчертава също, че подобна процедура никога не е била прилагана, независимо от факта, че подобни нарушения съществуват в държавите-членки на ЕС – факт, потвърден от решения на Европейския съд за правата на човека; изисква от институциите на ЕС да установят механизъм за наблюдение и набор от обективни критерии за прилагането на член 7 от Договора за ЕС;
6. подчертава, че ако СЕО може да използва общите конституционни традиции на държавите-членки в качеството на източник на вдъхновение при изграждане на своята съдебна доктрина в областта на основните права, то Хартата представлява обща основа за минимални права и че държавите-членки не могат, привеждайки аргумента, че Хартата предоставя по-ниско равнище на защита за някои права от

гаранциите, които дават собствените им конституции, да понижат нивото на тези гаранции;

7. приветства член 53 на Хартата, който позволява на СЕО да задълбочи своята съдебна практика в областта на основните права, като им осигури правно основание, като този факт е от съществено значение с оглед развитието на правото на ЕС;
8. подчертава, че съдебната система в държавите-членки играе жизнено важна роля за прилагането на правата на човека; настоятелно призовава държавите да въведат система за постоянно обучение на националните съдии относно системите за защита на основните права;

Общи препоръки

9. счита, че прилагането на основните права трябва да бъде поставено като цел на всички европейски политики; счита, че с тази цел институциите на Европейския съюз следва активно да ги насърчават и защитават и да ги вземат изцяло предвид при изработването и приемането на законодателни актове;
10. приветства създаването на Агенцията, което представлява първата крачка към изпълнение на исканията на Европейския парламент за установяване на интегрирана нормативна и институционална рамка, осигуряваща ефективността на Хартата и гарантираща съответствието със системата, въведена от ЕКЗПЧ; припомня въпреки това, че общият годишен доклад относно правата на човека, изготвен от европейската мрежа от независими експерти в областта на правата на човека, публикуван до 2005 г., проучи прилагането на всички права, признати от Хартата, във всяка от държавите-членки и в тази връзка изрази безпокойство, че ограниченият мандат на Агенцията и разпускането на мрежата могат да изключат от обхвата на систематично проучване редица важни аспекти на политиката на правата на човека в Европа;
11. подчертава, що се отнася до ограничения мандат на Агенцията, че въпросите във връзка с правата на човека не могат да бъдат изкуствено разделени между първия, втория и третия стълб, така както държавите-членки избират да определят обхвата на правомощията на Европейския съюз, тъй като основните права представляват единно цяло и са взаимозависими; в тази връзка счита, че е необходимо Комисията и Съветът, в сътрудничество с Агенцията, да придобият най-напред цялостна представа за основанията за загриженост в областта на правата на човека в държавите-членки извън строгата рамка на европейските правила и без да се ограничават нито до актуалните за Европейския съюз теми, нито до специфичните за него правни и политически инструменти, като идентифицират настоящите и повтарящи се проблеми в областта на правата на човека в държавите-членки и като разгледат всички съществуващи механизми в международен и в европейски план;
12. изисква от Комисията и Съвета да използват информацията, събрана благодарение на наблюдението, извършено на територията на Европейския съюз от Агенцията, Съвета на Европа, контролните органи на Организацията на

обединените нации, националните институти по правата на човека и неправителствените организации, с оглед предприемане на коригиращи мерки или в контекста на превантивна правна рамка;

13. запазва си правото да извършва наблюдение на работата на Агенцията в рамките на Европейския съюз и да разглежда въпросите, свързани с правата на човека, които излизат извън правомощията на Агенцията, като изисква от Комисията да постъпва по същия начин в съответствие с нейната роля на „пазител” на Договорите;
14. обръща внимание на факта, че една активна политика за правата не може да бъде ограничена до случаите, които получават най-голяма публичност, и че сериозни нарушения на правата на човека в затворени институции за малолетни престъпници, в домове за възрастни и болни лица или в затвори, не са предмет на критичен обществен контрол; подчертава, че държавите-членки и Европейският съюз следва да осигурят експертно наблюдение на условията за живот в подобни затворени институции по отношение както на разпоредбите, така и на практиките;
15. Изисква от Съвета да включва в бъдещите си Годишни доклади относно правата на човека в света анализ на положението както в световен мащаб, така и във всяка държава-членка; счита, че подобен двупистов анализ би демонстрирал, че Съюзът е ангажиран в еднаква степен със защита на правата на човека в собствените си граници и извън тях, с оглед предотвратяване на обвинения за прилагане на двоен стандарт;
16. изисква от държавите-членки да вземат мерки за предоставяне на националните институти по правата на човека, създадени в контекста на „Парижките принципи” на Организацията на обединените нации, независим статут по отношение на изпълнителната власт и достатъчни финансови ресурси, особено като се отчита факта, че една от функциите на тези органи е да извършват преглед на политиките по правата на човека, с оглед премахване на недостатъците и предлагане на подобрения, при положение че ефективността се изразява предимно в превенция, а не само в разрешаване на проблеми; настоятелно призовава онези държави-членки, които все още не са направили това, да учредят гореспомнатите национални институти по правата на човека;
17. настоява Съветът да преобразува своята ad hoc работна група за основните права и гражданството в постоянна работна група, която да работи паралелно с работната група за правата на човека (СОНОМ), а Комисията да предостави портфейла по правата на човека и основните свободи на един единствен свой член;
18. припомня, че счита за съществено от политическа гледна точка понятието за насърчаване на основните права да се включи сред поставените цели при опростяване или реорганизиране на достиженията на правото на Общността; изисква всяка нова политика, законодателно предложение и програма да бъдат придружени от проучване на въздействието в областта на зачитане на основните права, като тази оценка представлява неразделна част от обосновката на предложението и изразява надежда, че държавите-членки също така ще приемат

подобни инструменти за оценка на въздействието при последващото транспониране на правото на Общността в националното законодателство;

19. Изисква председателствата на Съвета да организират форума на НПО по правата на човека по такъв начин, че гражданското общество и европейските институции да могат да провеждат задълбочени дискусии по въпросите на правата на човека в държавите-членки; подчертава, че този форум трябва да бъде отворен за възможно най-широк кръг участници;

Сътрудничество със Съвета на Европа и другите международни институции и организации, натоварени със защитата на основните права

20. приветства перспективата за присъединяване на Съюза към ЕКЗПЧ, макар че подобно присъединяване няма да доведе до фундаментални промени, като се има предвид, че „когато пред Съда на Европейските общности се повдигат въпроси във връзка с правата и свободите, установени в ЕКЗПЧ, последната вече се ползва с реално признание по същество в правния ред на Съюза”¹;
21. припомня основната роля на институциите и механизмите за контрол на Съвета на Европа в областта на правата на човека, както и на различните му конвенции; настоятелно призовава държавите-членки, институциите на ЕС и Агенцията да се опрат на този опит и да вземат предвид тези механизми, с оглед включването им в процедурите за работа в мрежа, както и да използват стандартите, разработени от Съвета на Европа, и другите осезаеми резултати от нейната дейност; ангажира се да използва пълния потенциал на Меморандума за разбирателство между Съвета на Европа и Европейския съюз;
22. призовава за засилване на сътрудничеството между различните институции и организации, натоварени със защитата на основните права, както на европейско, така и на международно равнище;
23. отново подчертава, че отсъствието на „двоен стандарт” във външната и във вътрешната политика е от съществено значение за доверието, което внушава Европейския съюз в световен план;
24. счита, че когато повечето държави-членки са се присъединили към конвенции или други инструменти на международното право в областта на защитата на основните права, макар и Европейският съюз като такъв никога да не е страна по тях, това поражда задължение за Съюза за спазване на техните разпоредби и, където е приложимо, на препоръките, които създадените от тях органи формулират, при условие, че правото на Европейския съюз не предлага равностойна или по-добра защита; изразява желание СЕО да се придържа към подобен подход в своята съдебна практика;
25. препоръчва Европейският съюз да сключи споразумения за сътрудничество с

¹ Съвет на Европа - Европейски съюз: „Една и съща амбиция за европейския континент” Доклад на Жан-Клод Юнкер, 11 април 2006 г., стр. 4.

международните институции и организации, натоварени със защитата на основните права, и по-специално с Върховния комисариат по въпросите на правата на човека на ООН и с другите органи на тази организация, които играят роля в тази област, както и с Бюрото за демократични институции и права на човека и с Върховния комисар по въпросите на националните малцинства на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа;

Права на човека, свобода, сигурност и справедливост

26. подчертава необходимостта от оценка и пълно зачитане на основните права и индивидуалните свободи в съответствие с развитието на правомощията на Съюза; в тази връзка счита, че двете цели за зачитане на основните права и гарантиране на колективната сигурност са не само съвместими, но и зависими една от друга, и че подходящите политики могат да избегнат възприемането на репресивен подход, заплашващ индивидуалните свободи;
27. счита, че развитието на едно европейско съдебно пространство въз основа на взаимно признаване трябва да се основава на еквивалентни процедурни гаранции из целия ЕС и на зачитане на основните права, както се подчертава в член 6 от Договора за ЕС; призовава към бързо приемане на съответни законодателни мерки по въпросите на правата на лицата при криминални процеси; призовава държавите-членки да гарантират, че Европейската заповед за арест и други взаимно признати мерки се прилагат съгласно стандартите за правата на човека на ЕС, така че неспазването на такива стандарти да може да бъде основание за тяхното неизпълнение;
28. подчертава, че всяко задържано лице има право да се ползва от всички съдебни гаранции, както и, когато е приложимо, от съдействието на дипломатическото представителство на страната на произход и от услугите на независим устен преводач;
29. изразява загриженост поради големия брой нарушения на ЕКЗПЧ включващи държави-членки на ЕС, и настоятелно призовава държавите-членки да изпълняват съответните решения и да се занимаят със структурните недостатъци и систематичното нарушение на правата на човека посредством провеждане на необходимите реформи;
30. Изразява загриженост от факта, че международното сътрудничество в борбата срещу тероризма често води до понижаване на равнището на защита на правата на човека и основните свободи, по-специално основното право на личен живот, защита на личните данни и недискриминация, и счита, че ЕС следва да предприеме по-твърди действия в международен план в подкрепа на реална стратегия, основана на пълно зачитане на международните стандарти и задължения в областта на правата на човека и на защитата на личните данни и личния живот съгласно член 7 и 8 от Хартата; следователно настоятелно призовава Съвета да приеме проекта за Рамково решение относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси в съответствие с препоръките на

Парламента за по-високи стандарти; смята, че подобна стратегия трябва да отчита необходимостта от ефективен съдебен контрол над разузнавателните служби, за да се избегне използването на информация, получена в резултат на изтезания или малтретиране или други методи, които не съответстват на международните норми за правата на човека, в качеството на доказателствен материал в хода на съдебен процес, включително на етапа на разследване;

31. настоятелно призовава институциите на ЕС и държавите-членки да прилагат препоръките, съдържащи се в неговата резолюция от 14 февруари 2007 г. относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ (Централно разузнавателно управление на САЩ) с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници¹; в тази връзка приветства изявлението на новоизбрания президент на САЩ относно затварянето на центъра за задържане в залива Гуантанамо и изправянето на задържаните там лица пред съд; призовава държавите-членки да декларират своята готовност за намиране на съвместно решение за останалите затворници;
32. *изразява съжаление за незачитането и неизпълнението от страна на ЕС на присъдата на Европейския първоинстанционен съд от 12 декември 2006 г. и на решението на Британския апелационен съд от 7 май 2008 г. в полза на организацията „Народни муджахидини на Иран” (РМОИ);*

Дискриминация

Общи съображения

33. Настоява да се прави разлика между защитата на малцинствата и политиките, насочени срещу дискриминацията; счита, че равните възможности са основно право на всички лица, а не привилегия, и по-специално не само на гражданите на определена държава-членка; в тази връзка счита, че борбата срещу всички форми на дискриминация трябва да се води с еднаква интензивност;
34. призовава държавите-членки и от Комисията да следват изцяло препоръките на Агенцията, така както са формулирани в глава 7 на първия ѝ годишен доклад¹;
35. Отбелязва с безпокойство незадоволителното положение във връзка с привеждането в действие на политиките за борба с дискриминацията и подкрепя в това отношение оценката от годишния доклад за 2008 г. на Агенцията; настоява онези държавите-членки, които не са направили това до този момент, да конкретизират привеждането в действие на тези политики, по-специално на Директива 2000/43/ЕО и на Директива 2000/78/ЕО, и припомня, че посочените директиви установяват минимални стандарти и в тази връзка следва да играят ролята на основа за изграждане на всеобхватна политика за борба с дискриминацията;

¹ ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 309.

¹ Годишен доклад за 2008 г. на Агенцията на Европейския съюз за основните права, публикуван на 24 юни 2008 г.

36. призовава онези държави-членки, които все още не са направили това, да ратифицират Протокол № 12 към ЕКЗПЧ, дотолкова доколкото той установява обща забрана на всяка дискриминация, като гарантира, че никое лице няма да бъде подложено на дискриминация на каквото и да е основание, включително от страна на обществените органи; подобна разпоредба за момента отсъства в действащите правни актове, както на Европейския съюз, така и на Съвета на Европа;
37. приветства предложението на Комисията за директива относно прилагането на принципа на равенство извън областта на заетостта, като с това се разширява приложното поле на Директива 2000/43/ЕО по отношение на всички други форми на дискриминация, като по този начин се приложи член 21 на Хартата, предоставящ по-голяма свобода на действие от член 13 от Договора за ЕО, дотолкова доколкото посочва допълнителни основания за дискриминация: цвят на кожата, социален произход, генетични характеристики, език, политически и други възгледи, принадлежност към малцинство, собственост или обстоятелства при раждане;
38. изразява съжаление, че предложението за директива съдържа значителни пропуски по отношение на правната защита срещу дискриминация, по-конкретно посредством широк набор от изключения, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здравеопазване, стопанските дейности, брачното и семейното положение и репродуктивните права, образованието и религията; изразява своята загриженост, че вместо да забранят дискриминацията тези „клаузи за измъкване от отговорност” по-скоро могат реално да послужат за кодифициране на съществуващите дискриминационни практики; припомня на Комисията, че директивата трябва да бъде съобразена със съществуващата съдебна практика в областта на правата на лесбийките, хомосексуалистите, бисексуалните и транссексуалните лица, особено с решението по делото „Maruko”¹;
39. призовава Комисията да включи Агенцията в законодателния процес на Общността за борба с дискриминацията, така че да й позволи да играе съществена роля чрез предоставяне на постоянен източник на актуална и точна информация, подпомагаща разработването на допълнително законодателство, и чрез отправяне на искания за становище още на подготвителния етап на изготвяне на проекти за законодателни актове;
40. призовава Съвета да приеме в най-кратки срокове предложението на Комисията за Рамково решение на Съвета относно борбата срещу някои форми и изрази на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право², като следствие на политическото споразумение от декември 2007 г.; припомня своето благоприятно

¹В своето решение по дело C 267/06 Tadao Maruko v. Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen от 1 април 2002 г. СЕО постановява, че отказът за предоставяне на пенсия за преживял съпруг на партньори в живота представлява пряка дискриминация на основание сексуална ориентация, когато преживелият съпруг или партньор в живота са в сравнимо положение по отношение на тази пенсия.

² 11522/2007 - C6-0246/2007 - 2001/0270(CNS).

становище от 29 ноември 2007 г.¹ по отношение на това предложение; отправя искане към Комисията, след консултация с Агенцията, да представи подобно предложение за законодателен акт относно борбата с хомофобията;

41. изразява загриженост относно ниското равнище на познаване на законодателството за борба с дискриминацията в държавите-членки и припомня, че за да упражняват правата си, гражданите на ЕС трябва да имат достъп до законодателството на ЕС в тази област; призовава Комисията и държавите-членки да удвоят усилията си за повишаване на това равнище; в същото време поставя ударение върху факта, че законодателството е ефективно, само ако гражданите разполагат с лесен достъп до правосъдие, доколкото системата за защита, предвидена в директивите за борба с дискриминацията, се основава на поемане на инициативата от страна на жертвите;
42. счита, че отвъд законодателните актове и възможностите за съдебна защита борбата срещу дискриминацията трябва задължително да се основава на образование, насърчаване на практическите мерки и информационни кампании, насочени към широката общественост и към районите и секторите, в които има случаи на дискриминация; призовава органите на управление на национално и местно равнище да използват инструментите за обучение, изготвени от Агенцията и Съвета на Европа, когато предприемат дейности в областта на образованието или насърчаването на политиките за борба с дискриминацията;
43. подчертава, че концепцията за утвърдително действие, която представлява признание на факта, че в определени случаи ефективните действия за борба с дискриминацията изискват активна намеса от страна на органите на управление с оглед възстановяване на сериозно нарушено равновесие, не може да се ограничи до концепцията за квоти; подчертава, че подобни действия могат да приемат най-разнообразни форми в практиката, като гарантиране на интервю за наемане на работа, приоритетен достъп до обучение, водещо до наемане на работа, тогава когато определени общности са недостатъчно добре представени, както и вземане предвид по-скоро на професионалния опит отколкото само на квалификацията;
44. счита, че събирането на данни относно състоянието на малцинствата и групите в неизгодно положение е от съществено значение, както се подчертава в последователните доклади на Европейския център за наблюдение на расизма и ксенофобията и Агенцията; изисква държавите-членки да предоставят на разположение на обществеността подробна статистика относно престъпленията, извършени на расистка основа, и да извършат проучвания на престъпленията и/или на жертвите на престъпленията, позволяващи събиране на количествени и съпоставими данни, свързани с жертвите на престъпления на расистка основа;

Малцинства

45. отбелязва, че последните разширения на ЕС добавиха близо сто малцинствени групи към вече съществуващите в Европа на 15-те около петдесет такива и подчертава, че поради ниския процент имигранти, бежанци и постоянно

¹ А6-0444/2007.

пребиваващи граждани на трети страни и поради по-видимото присъствие на автохтонни („традиционни“) малцинства в държавите-членки от Централна и Източна Европа, политиките по отношение на миграцията и интеграцията в тези държави са отделени от политиките, засягащи малцинствата;

46. подчертава, че въпреки факта, че защитата на малцинствата е част от критериите от Копенхаген, в рамките на общностната политика не съществуват нито единни критерии, нито минимални стандарти за правата на националните малцинства, както не съществува и обща дефиниция на ЕС на принадлежност към национално малцинство; препоръчва установяването на подобна дефиниция на европейско равнище въз основа на препоръка 1201 на Съвета на Европа от 1993 г.; призовава държавите, които още не са сторили това, да подпишат и ратифицират Европейската харта за регионалните или малцинствените езици и Рамковата конвенция за защита на националните малцинства;
47. подчертава в този контекст, че все повече граждани на ЕС се преместват от една държава-членка в друга и че те следва да се ползват напълно с правата, предоставени им от Договорите във връзка със статута им на граждани на ЕС, по-конкретно правото на участие в местни и европейски избори и правото на свободно движение; призовава държавите-членки да се придържат напълно към Директива 2004/38/ЕО за свободното движение и призовава институциите на ЕС да предприемат по-нататъшни действия за гарантиране на защита на правата на гражданите на Съюза из целия ЕС;
48. подчертава значението на закрилата и насърчаването на регионалните езици или езиците на малцинствата, като отбелязва, че правото да се говори и да се получи образование на майчиния език е едно от най-базисните основни права; и приветства дейностите на държавите-членки за подкрепа на межкултурния и междурелигиозния диалог, който е от жизнено важно значение за пълно възползване на културните и религиозни малцинства от правата им;
49. счита, че принципите на субсидиарност и самоуправление са най-ефективните начини за справяне с проблемите на традиционните национални малцинствени общества, като се прилагат най-добрите практики, съществуващи в рамките на Съюза; насърчава използването на подходящи начини за самоуправление (личностно-културни, териториални, регионални и автономни), основани на съгласие между мнозинството и малцинствената общност, при пълно зачитане на суверенитета и териториалната цялост на държавите-членки;
50. подчертава, че политиката на ЕС за многоезичието следва да опазва и насърчава регионалните езици и езиците на малцинствата посредством целево финансиране и специфични програми наред с програмата за обучение през целия живот;
51. счита, че лицата без гражданство с постоянно местожителство в държавите-членки се намират в ситуация без прецедент в Европейския съюз, тъй като някои държави-членки им поставят необосновани изисквания или такива, които не са абсолютно необходими, като този факт ги дискриминира на фона на мнозинството от гражданите; в тази връзка призовава съответни държави-членки да ратифицират Конвенцията на Организацията на обединените нации за статута

на лицата без гражданство (1954 г., 1961 г.) и да редуцират броя на лицата без гражданство; призовава онези държави-членки, които са придобили нов вид суверенитет или са възстановили своя държавен суверенитет през 90-те години на 20 век, да третират без никаква дискриминация лицата с постоянно местожителство на тяхна територия преди настъпването на посочената промяна и ги призовава последователно да търсят справедливи решения, основани на препоръките на международните организации, на проблемите, с които се сблъскват всички жертви на дискриминационни практики; по-конкретно осъжда практиката на умишлено изтриване от гражданските регистри на лица с постоянно местожителство в рамките на Европейския съюз и призовава съответните правителства да вземат ефикасни мерки за възстановяване на статута на тези лица без гражданство;

Ромите

52. счита, че ромската общност се нуждае от специална защита, тъй като след разширяването на Съюза тя се превърна в едно от най-многобройните малцинства в ЕС; подчертава, че в исторически план тази общност е била изтласквана в периферията на обществото, като не ѝ се е давало възможност да се развива в определени ключови области поради проблеми, свързани с дискриминацията, заклеймяването и изолацията на общността, които все повече се задълбочават с течение на времето;
53. счита, че социалната маргинализация и дискриминацията на ромските общности е факт, въпреки правните, политическите и финансовите инструменти, прилагани на европейско равнище за борба с тези явления; констатира, че разнопосочните и некоординирани усилия на Съюза и държавите-членки не са успели до този момент да доведат до трайни структурни подобрения в положението на ромите, особено в ключовите области като достъпа до образование, здравеопазване, жилищно настаняване и заетост - един понастоящем публично признат провал;
54. изразява съжаление за липсата на цялостна и интегрирана политика на ЕС, насочена специално срещу дискриминацията по отношение на ромите, с оглед посрещане на основните проблеми, с които те се сблъскват, установени от значителен брой механизми за контрол на зачитането на правата на човека, включително от предприсъединителната оценка на Европейската комисия, решенията на Европейския съд за правата на човека и докладите на Агенцията; заявява, че намирането на отговор на тези проблеми, едни от най-всеобхватните и сложни въпроси в областта на правата на човека, представлява част от колективната отговорност на Съюза и той трябва решително да се посвети на тази задача;
55. подчертава необходимостта от глобален и ориентиран към действия подход за недискриминация, основан на правата на човека, който отразява европейското измерение на дискриминацията срещу ромите; счита, че рамкова стратегия на Европейския съюз за приобщаване на ромите следва да бъде насочена към разрешаване на реалните проблеми посредством предоставяне на държавите-

членки на пътна карта, която начертава целите и приоритетите и улеснява процесите на наблюдение и оценка по отношение на:

- сегрегацията на ромите при достъпа до жилищно настаняване, нарушения по отношение на техните права на човека, като например принудителните изваждания и изолацията им по отношение на заетостта и системата на публичното образование и здравеопазването, посредством прилагането на антидискриминационно законодателство и разработване на политики за справяне с високото равнище на безработица,
- честият отказ за признаване на права от страна на публичните органи на управление и ограниченото политическо представителство на ромите,
- широкоразпространените антиромски настроения, съвсем недостатъчните гаранции срещу расовата дискриминация на местно равнище и твърде малкия брой подходящи програми за интеграция; крещяща дискриминация в областта на здравеопазването, включително насилствена стерилизация и сегрегация, липса на подходяща информация относно семейното планиране,
- дискриминация от страна на полицията; расовото профилиране, провеждано от полицията (наред с другото чрез събиране на цифрови пръстови отпечатъци) и широките и неограничени правомощия на полицията, включително диспропорционални произволни проверки, които подчертават необходимостта от програми за обучение и повишаване на осведомеността относно недискриминацията, които понастоящем липсват до голяма степен;
- особено уязвимото положение на жените от ромски произход, които са подложени на многостранна дискриминация;

Равни възможности

56. призовава държавите-членки да повишат зачитането, защитата и упражняването на правата, обявени в Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация срещу жените, и изисква съответните държави-членки да оттеглят своите възражения и да ратифицират Факултативния протокол към тази конвенция¹, като в същото време подчертава необходимостта от твърдо отстояване на ангажиментите, поети от тях в декларацията на ООН и платформата за действие, приета на Четвъртата световна конференция на жените в Пекин през 1995 г.
57. призовава държавите-членки и ЕС да водят борба с помощта на ефикасни мерки срещу пряката и непряка дискриминация на жените във всички сфери (включително брак, партньорство или други семейни отношения) и многостранна дискриминация (въз основа на пол и едновременно с това и по други причини);

¹ Факултативен протокол към Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация срещу жените, приет на 15 октомври 1999 г.

58. изисква да се обърне особено внимание на положението на жените от етническите малцинства и на жените имигранти, тъй като тяхната маргинализация се засилва от многостранната дискриминация, както извън техните собствени общности, така и вътре в тях; препоръчва приемането на интегрирани национални планове за действие, за да се предприемат ефективни ответни мерки по отношение на многостранната дискриминация, най-вече в случаите, когато с проблемите на дискриминацията се занимават различни органи на съответната държава;
59. подчертава, че насилието, на което са подложени жените въз основа на техния пол, по-специално домашното насилие, трябва да бъде признато и срещу него трябва да се води борба на европейско и национално равнище, тъй като става дума за разпространено и често подценявано нарушение на правата на жените, и в тази връзка изисква държавите-членки да предприемат подходящи и ефективни мерки, за да осигурят на жените живот без насилие, като надлежно вземат предвид Декларацията за премахване на насилието срещу жените;
60. призовава държавите-членки и ЕС да признаят и да разгледат проблема на сексуалната експлоатация във всичките ѝ форми. трябва да бъде потърсена отговорност от онези държави-членки, които не спазват споразуменията по законодателството на ЕС за борба с трафика на хора¹; държавите-членки следва да ратифицират Протокола за предотвратяване, възпиране и наказване на трафика на хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора; настоятелно призовава Комисията да изпълнява плана за действие относно борбата срещу трафика на хора;
61. подчертава необходимостта от повишаване на обществената осведоменост относно правото на сексуално и репродуктивно здраве и призовава държавите-членки да гарантират, че жените се ползват изцяло от тези права, да въведат подходящо сексуално образование, да осигурят информация и поверителни консултантски услуги и да улеснят достъпа до контрацепция, с оглед предотвратяване на нежелана бременност и на незаконни и рискови аборти и да водят борба срещу практиката на генитално осакатяване на жени;
62. подчертава, че на жените от етническите малцинства, независимо от правния им статут, следва да се гарантира достъп до публични финансови средства, които да им дават възможност за достъп до безопасни, равнопоставени, съобразени с културните особености здравни услуги и права, по-специално сексуално и репродуктивно здраве и права; следва да се приеме европейска правна рамка, която да гарантира физическата неприкосновеност на младите момичета в общностите, които практикуват генитално осакатяване на жени;

¹ Директива 2004/81/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи, 2002/629/ПВР: Рамково решение на Съвета от 19 юли 2002 година относно борбата с трафика на хора.

63. подчертава, че, въпреки напредъка по отношение на заетостта на жените и въпреки високото им образователно равнище, те продължават да са съсредоточени в някои професии, да получават по-ниско възнаграждение от мъжете за сходен труд и по-рядко да заемат длъжности, свързани с вземането на решения, както и да бъдат гледани с подозрение от работодателите, поради възможността от бременност и майчинство; разликата в заплащането между половете е въпрос, който трябва да бъде сериозно разгледан, за да се гарантира икономическа независимост на жените и равенство между жените и мъжете на пазара на труда;
64. призовава държавите-членки и социалните партньори да вземат необходимите мерки за борба срещу сексуалния и психическия тормоз на работното място;
65. настоява за необходимостта жените да получават подкрепа в професионалната си кариера, включително посредством проактивни политики за уравновесено съчетаване на личния, професионалния и семейния живот; настоятелно призовава Комисията и държавите-членки да насърчават както споделения отпуск за отглеждане на дете, така и отпуска по бащинство, и да разпределят поравно разходите за майчинство и за отпуск за отглеждане на дете, така че жените вече да не представляват по-скъпо струваща работна сила в сравнение с мъжете; подчертава необходимостта от кампании за повишаване на осведомеността с цел избягване на половете стереотипи в семейните модели, като в същото време се подчертава значението на осигуряването на гъвкави условия на труд, подобряване на достъпа до детски грижи и гарантиране на пълно участие в пенсионните схеми за жените с деца;
66. отправя искане към държавите-членки да водят борба, съвместно със социалните партньори, срещу дискриминацията на бременните жени на пазара на труда и да предприемат всички необходими мерки, за да осигурят високо равнище на защита на майките; изисква от Комисията да извърши по-подробна оценка на съответствието на националните разпоредби в тази област с правото на Общността и, когато е приложимо, да представи подходящо предложение за преразглеждане на общностното законодателство;
67. привлича вниманието върху големия брой партньори (предимно жени) на самонаети лица (основно в селското стопанство), чийто правен статут в много държави-членки не е изяснен, като това може да доведе до специфични финансови и правни проблеми във връзка с достъпа до отпуск по майчинство и по болест, натрупването на необходимите точки за пенсия и достъпа до социално осигуряване, както и в случай на развод;
68. признава, че неравностойният достъп на жените до икономически ресурси на пазара на труда подкопава достъпа им до социална защита, по-конкретно до пенсионни права, в резултат на което процентът на застрашени от бедност жени в напреднала възраст е по-голям от този на мъжете; за да се предотврати дискриминация на жените, от решаващо значение е системите за социална защита да гарантират индивидуални права, вместо права въз основа на семейната единица; времето, прекарано извън официалния пазар на труда поради грижа за

- зависим член на семейството, следва да получи еквивалент от „единици кредитно време“, които да се включват в изчисляването на пълните пенсионни права;
69. подчертава необходимостта да се гарантира, че гражданите на трети страни, които влизат на територията на Европейския съюз, и гражданите на Съюза са осведомени за действащото законодателство и за социалните споразумения във връзка с равенството между мъжете и жените, така че да се избегнат случаи на дискриминация поради неосведоменост относно правния и социален контекст;
 70. изисква от държавите-членки да не позволяват позоваването на обичаи, традиции или други религиозни съображения за оправдаване на каквато и да е форма на дискриминация, потисничество или насилие срещу жените или от възприемането на политики, които могат да поставят техния живот в опасност;
 71. призовава Комисията да проведе проучване за дискриминацията на едночленните домакинства, по-конкретно с оглед на финансово третиране, социална сигурност, обществени услуги, здравни услуги и жилищно настаняване;

Сексуална ориентация

72. счита, че дискриминационните забележки по отношение на хомосексуалните лица, формулирани от заемащи отговорни постове екстремистки политически дейци, подхранват омразата и насилието и призовава съответните органи на управление да ги осъждат;
73. приветства публикуването на първия тематичен доклад на Агенцията, изготвен по негово искане и засягащ „хомофобията и дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация в държавите-членки“ и призовава държавите-членки и институциите на ЕС да незабавно да изпълнят препоръките на Агенцията или, ако не го сторят, да изложат своите мотиви за това;
74. припомня на всички държави-членки, че в съгласно съдебната практика на Европейския съд за правата на човека свободата на сдружаване може да се упражнява, дори когато възгледите на лицата, които упражняват това право, са в противоречие с възгледите на мнозинството и че в тази връзка една дискриминационна забрана на шествия, както и всяко неизпълнение на задължението за предоставяне на подходяща защита на участниците в тях, противоречи на принципите, гарантирани от Европейския съд за правата на човека, според член 6 от Договора са ЕС относно общите за ЕС ценности и според Хартата на основните права на ЕС;
75. приканва държавите-членки, които разполагат със законодателство относно партньорствата между лица от един и същи пол, да признаят разпоредбите с подобни последици, приети от други държави-членки; приканва тези държави-членки на предложат насоки за взаимното признаване от държавите-членки на съществуващо законодателство, за да се гарантира, че правото на свободно движение в Европейския съюз на еднополовите двойки се прилага при условия равностойни на тези за хетеросексуалните двойки;

76. настоятелно призовава Комисията да представи предложения, които гарантират, че държавите-членки прилагат принципа на взаимно признаване за хомосексуалните двойки, независимо от това дали са сключили брак или имат регистрирано съвместно съжителство, особено когато те упражняват правото си на свободно движение в съответствие с правото на ЕС;
77. призовава онези държави-членки, които все още не са направили това, прилагайки принципа на равенство, да предприемат законодателни действия за преодоляване на дискриминацията, пред която са изправени някои двойки на основания на своята сексуална ориентация;
78. призовава Комисията да гарантира, че държавите-членки предоставят убежище на лица, които бягат от своята страна на произход поради преследване въз основа на сексуалната им ориентация, да предприеме инициативи на двустранно и многостранно равнище за прекратяване на преследването на лица въз основа на сексуалната им ориентация, и да предприеме проучване на положението на транссексуалните лица в държавите-членки и страните-кандидатки, особено що се отнася до опасността от тормоз и насилие срещу тях;

Ксенофобия

79. настоятелно призовава Съвета и Комисията, както и различните равнища на местно, регионално и национално управление на държавите-членки, да координират своите мерки за борба с антисемитизма и атаките срещу малцинствените групи, включително ромите, традиционните национални малцинства и гражданите на трети страни в държавите-членки, с цел да се наложи спазването на принципите на толерантност и недискриминация и да се насърчи социалната, икономическа и политическа интеграция; призовава всички държави-членки, които все още не са направили това, да признаят правомощията на Комитета за премахване на расовата дискриминация към Организацията на обединените нации за получаване и разглеждане на индивидуални сведения по силата на Международната конвенция за премахване на всички форми на расова дискриминация;
80. настоятелно призовава държавите-членки решително да преследват всякакви изказвания, подбуждащи омраза, направени в расистки медийни програми и статии, пропагандиращи нетолерантни възгледи, под формата на престъпления, подбудени от омраза към роми, имигранти, чужденци, традиционни национални малцинства и други малцинствени групи, както и подобни изказвания на музикални групи и на неонацистки концерти, които често могат да се провеждат публично без никакви последствия; също така настоятелно призовава политическите партии и движения, които упражняват силно въздействие чрез средствата за масова информация, да се въздържат от подбуждащи омраза изказвания и от използване на клевети срещу малцинствени групи в рамките на Съюза;

Младите хора, хората в напреднала възраст и лицата с увреждания

81. призовава държавите-членки да насърчават още по-силното ангажиране на социалните партньори в предприемането на действия с цел премахване на дискриминацията въз основа на увреждане или възраст и за коренно подобряване на достъпа на млади хора, възрастни хора и лица с увреждания до пазара на труда и до програми за обучение; призовава всички държави-членки, които все още не са сторили това, да ратифицират Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и незадължителния протокол към нея;
82. счита, че е важно да се гарантира достъп до грижи и лечение за всички, които се нуждаят от гериатрични грижи или грижи поради заболяване или нетрудоспособност и изтъква необходимостта от отделяне на специално внимание на предоставянето на грижи и защитата на млади хора с увреждания;

Култура

83. подчертава значението на медиите за насърчаване на многообразието, мултикултурализма и толерантността; настоятелно призовава всички свързани с медиите служби да предотвратяват разпространението на информационни материали, които биха могли да благоприятстват расизъм, ксенофобия, нетолерантност или дискриминация от всякакъв вид;
84. в контекста на годината на ЕС на межкултурния диалог (2008) насърчава държавите-членки да си сътрудничат с широк кръг от заинтересовани участници, и по-специално с НПО, с цел насърчаване на межкултурния диалог и повишаване на осведомеността, особено сред младите хора, относно споделяните общи ценности и зачитането на културното, религиозно и езиково многообразие;
85. подчертава важната роля на спорта за насърчаване на толерантността, взаимното уважение и разбирателството; призовава националните и европейски спортни организации да продължават своите усилия в борбата срещу расизма и ксенофобията и насърчава създаването на нови, по-силни и по-широкообхватни инициативи, които да допълват вече съществуващите мерки;
86. подчертава важната роля на медийната грамотност в контекста на създаване на справедливи и равни възможности за образование за всички граждани на Европейския съюз;
87. призовава държавите-членки да гарантират ефективното интегриране на новодошлите, по-специално на децата и младите хора от страни извън Европейския съюз, в образователните системи на държавите-членки на ЕС и да ги подпомагат посредством поощряване на тяхното културно разнообразие;

Въоръжени сили

88. припомня, че основните права не се ограничават до гражданите, а важат в пълна степен за гражданите в униформа, и препоръчва на държавите-членки да гарантират спазването на основните права също така и във въоръжените сили;

Мигранти и бежанци

Достъп до международна закрила и законна имиграция

89. изразява ужаса си от трагичната съдба на лица, загинали в опит да достигнат до европейска територия; тъй като всъщност не съществуват пътища за законна миграция към Европейския съюз от трети страни, мигрантите попадат в ръцете на контрабандисти или трафиканти и/или рискуват живота си за да стигнат до Европа, което отнема живота на хиляди души всяка година;
90. призовава Комисията и държавите-членки да въведат ефективни и дългосрочни законни миграционни политики, както и да гарантират истински достъп до територията на ЕС и до съответната процедура и да приемат по-гъвкави и координирани правила за лицата, търсещи убежище, вместо да насочват всичките си усилия към предотвратяване на незаконната имиграция, като прилагат за тази цел растящ набор от мерки за граничен контрол, които не притежават необходимите механизми за определяне на търсещите убежище на границите на Европа, което води до нарушаване на принципа за забрана на обратното връщане, заложен в Конвенцията от 1951 г. за статута на бежанците;
91. призовава държавите-членки да прилагат насоките на ВКБООН от 2002 г. относно защитата срещу преследване, свързано с пола при прилагането на съществуващите европейски директиви относно предоставянето на убежище;
92. призовава Съвета да изясни съответните роли на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (FRONTEX) и на държавите-членки, доколкото се наблюдава липса на яснота и прозрачност по отношение на точния обхват на координиращата функция на FRONTEX и начина, по който се провеждат операциите, с цел да се гарантира, че при граничните проверки се спазват правата на човека; счита, че е належащо да се промени кръга на компетентност на FRONTEX, с цел да бъдат включени морските спасителни операции; призовава за демократичен контрол от страна на Парламента при сключването на споразумения между FRONTEX и трети държави, по-специално по отношение на съвместното организиране на връщането;
93. призовава Съвета и Комисията да позволят на FRONTEX да установи структурирано сътрудничество с Агенцията и върховния комисар за бежанците на ООН (ВКБООН), с цел да се улеснят операциите, които вземат предвид защитата на правата на човека;
94. изразява загриженост относно факта, че тенденцията граничните проверки да се отдалечават все повече от географските граници на ЕС затруднява много контрола върху случващото се, когато лица, търсещи бежански статут и лица, нуждаещи се от международна закрила, влизат в контакт с органите на трета страна;
95. настоятелно призовава Комисията, и особено Съвета, да разгърнат по бърз и амбициозен начин ориентираната към бъдещето стратегия на Европа в областта

на убежището и да пристъпят към осъществяването на нейния втори етап, включително към преразглеждането на директивата относно минималните стандарти за процедури за разрешаване и отнемане на статут на бежанец в държавите-членки, както и директивата относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, и към създаването на Европейска служба за съдействие за убежище;

Приемане

96. призовава Комисията да продължава строго да оценява транспонирането на директивата за приемането с цел да се гарантира, че нейното нетранспониране или частично транспониране не води в много държави-членки до практики, които не изпълняват минималните стандарти, наложени от директивата;
97. припомня, че мигрантите, които не са подали заявление за получаване на убежище също трябва да бъдат приети в подходящи и приспособени структури, където могат да се запознаят - с помощта на устни преводачи и специално обучени културни посредници - със своите права и възможности, предлагани от правото на приемащата страна, общностното право и международните конвенции;

Деца на мигранти, лица, търсещи убежище и бежанци

98. изисква да се обърне специално внимание на положението на деца, които са бежанци, търсещи убежище и мигранти и на деца на родители, които търсят убежище, са бежанци или без документи, с цел да се гарантира, че всяко дете може да упражнява в пълна степен своите права, както са определени в Конвенцията на ООН за правата на детето, включително правото на недискриминация, като изначално се вземат предвид неговите интереси във всички предприети действия, при пълно признаване на важната роля и отговорност на родителите; обръща внимание на разработването в някои държави-членки на двустепенна образователна система и подчертава, че различните грижи и помощ за децата на граждани и децата на лица, които не са граждани на държавата-членка не следва да са нито дискриминационни нито продължителни и следва да бъдат обосновани с оглед на гарантиране на по-добро образование, включително на езиците на приемащата държава, за всички деца;
99. изисква да се обърне специално внимание на непълнолетните лица, които са без придружител и на непълнолетните лица, които са разделени от своите родители, пристигащи на територията на Европейския съюз като нередовни имигранти, и подчертава задължението на държавите-членки да им предоставят съдействие и специална закрила; призовава всички органи – на местно, регионално и национално управление – и европейските институции да си сътрудничат усърдно с цел закрила на децата срещу всички форми на насилие и експлоатация, да гарантират незабавно определяне на настойник, да им предоставят правна помощ, да издирят техните семейства и да подобрят условията на приемане посредством подходящо жилище, улеснен достъп до здравни услуги, образование и обучение,

особено по отношение на изучаването на официалния език на приемащата страна, професионално обучение и пълна интеграция в училищната система;

100. припомня, че административното задържане на деца не следва да съществува и че децата, придружени от семействата си, не следва да бъдат задържани освен при наистина извънредни обстоятелства, за възможно най-кратък период и единствено ако задържането е в техен интерес, в съответствие с член 3 и член 37, буква б) от Конвенцията на ООН за правата на детето;

Интеграция

101. призовава за по-добра координация на националните политики за интеграция на граждани на трети страни и за европейски инициативи в тази област; подчертава, че общите основни принципи за съгласувана европейска рамка в тази връзка следва да гарантират, че политиката на интеграция включва, но също така надхвърля, политиката за борба срещу дискриминацията и обхваща редица области като заетост, образование и професионално обучение;
102. призовава за разработване на програми за интеграция и межкултурен диалог, предназначени за предотвратяване на потенциално напрежение между мигрантите в рамките на Общността и местните общности в контекста на явлението миграция след разширяване;
103. счита, че малцинствата с емигрантски произход се нуждаят най-неотложно от възможно най-бърза интеграция в обществото на страната, в която пребивават, като се гарантира, че тя се осъществява в дух на взаимност; счита, че е важно също да се признае правото на всяко лице, родено или живеещо в държава-членка, да има достъп до граждански права; счита, че правото да участват в политическия живот на местно равнище на дълго пребивавали лица би насърчило социалната и политическата интеграция;
104. изразява безпокойството си относно факта, че липсата на ефикасни политики за интеграция причинява изключване на стотици хиляди чужди граждани и лица без гражданство от професионалния, социален и политически живот, което също така подкопава целта на ЕС за подобряване на трудовата мобилност с оглед на укрепване на конкурентоспособността и икономическото благоденствие; признава риска, на който изключването може да изложи лице в уязвимо положение, като проправя път за радикализация, трафик и други форми на експлоатация;

Връщане

105. подчертава факта, че лицата следва да бъдат връщани само след обективно и пълно разглеждане на тяхното заявление; счита, че когато връщането е невъзможно или нехуманно поради критичното положение по отношение на зачитането на правата на човека в страната на произход или на транзит, държавите-членки следва да се въздържат от връщане на лицата съгласно съдебната практика на Европейския съд по правата на човека ;

106. настоятелно призовава държавите-членки да извършват проверки на условията на живот и интегрирането на върнатите лица в страните на произход и транзит и за предприемане на мерки с цел осигуряване на подходяща помощ за тези лица;

Задържане и споразумения за реадмисия

107. изразява загриженост относно факта, че от няколко години броят на центровете за задържане на чужденци в държавите-членки и на техните граници се увеличава; въз основа на многобройни доклади, включително на делегациите на своята комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, в които се разкриват чести нарушения на правата на човека, призовава да се предприемат следните действия:
- гарантиране на достъп на НПО, специализирани в защита на основните права на мигрантите и на лицата, търсещи убежище, така че тяхното присъствие в центровете за задържане да бъде правно регулирано, а не само проява на добра воля,
 - създаване на независим контролен орган на европейско равнище, отговарящ за надзора на центровете за задържане по отношение на защитата на правата на човека,
 - въвеждане на изискване за представяне на ежегоден доклад от Агенцията, в който се анализира положението на лицата в центровете за задържане под контрола на държавите-членки, в рамките на или извън техните граници, и представянето му пред Парламента;
108. изразява безпокойство от факта, че от 2002 г. насам клаузи за реадмисия се включват в повечето двустранните споразумения, сключени от ЕС с трети страни, включително търговски споразумения, което води също до нарастваща екстернализация на миграционната политика на Европейския съюз, характеризираща се с недостатъчен парламентарен контрол, както на европейско, така и на национално равнище; следователно призовава Комисията и Съвета да осигурят участието на Парламента на ранен етап от преговорите по такива споразумения, както и да му докладват редовно относно броя на лицата, експулсирани от ЕС въз основа на тези клаузи;

Свобода на изразяване

109. защитава свободата на изразяване като основна ценност на ЕС; счита, че тя трябва да се упражнява в рамките на законодателството, да съществува заедно с личната отговорност и да се основава на зачитането на правата на другите;
110. приветства задоволителното цялостно състояние на свободата на печата в държавите-членки, доколкото всичките двадесет и седем държави-членки са сред първите петдесет и шест държави в „Световна класация за 2007 г. за свободата на печата“ на „Репортери без граници“;
111. призовава онези държавите-членки, които през последните години използватха съдебните си институции, за да нарушат правото на журналистите да запазват

поверителността на своите източници, както и правото на журналистите и издателите да публикуват информация, или предвиждат да изменят своето законодателство в тази насока, да подобрят законодателството и практиките си в съответствие с решението на Европейския съд по правата на човека от 27 март 1996 г. и препоръката на Комитета на министрите на Съвета на Европа за правото на журналистите да не разкриват източниците си на информация¹, тъй като нарушаването на това право днес е най-голямата заплаха за свободата на изразяване на журналистите в ЕС, и през последните години не се наблюдава значително подобряване на това положение;

112. счита свободата на изразяване и независимостта на печата за всеобща права, с които не може да се правят компромиси от което и да е лице или група, които се чувстват нападнати от нещо казано или написано; същевременно подчертава, че правото на обезщетение в случай на лъжа или клевета трябва да може да бъде гарантирано от съдилищата в съответствие с действащото законодателство;
113. счита, че свободата на печата следва винаги да се упражнява в рамките на закона, но същевременно изразява загриженост относно факта, че изкушението в последните години някои теми да се изключват от обществения дебат води в много държави-членки до форма на неофициална цензура или автоцензура в медиите;

Права на детето

Насилие, бедност и труд

114. осъжда всички форми на насилие над деца и подчертава по-специално необходимостта от борба срещу всички най-разпространени форми на насилие в държавите-членки: педофилия, сексуален тормоз, домашно насилие, телесно наказание в училищата и различни форми на тормоз в институциите; призовава за въвеждането на сигурни, поверителни и достъпни механизми, които дават възможност на децата във всички държави-членки да съобщават за извършено насилие и на които се предоставя широка публичност;
115. призовава държавите-членки да прилагат ефективни мерки за забрана на различните форми на експлоатация на деца, включително експлоатация за проституция, за създаване на педофилски порнографски материали, трафик на наркотици, джебчийство, просия и всички други форми на експлоатация;
116. призовава държавите-членки да вземат мерки с цел премахване на неофициалните бракове между непълнолетни, често дори малолетни; счита, че тези практики представляват форма на сексуална злоупотреба, която влияе неблагоприятно върху развитието на децата и насърчава преждевременното напускане на училище;
117. призовава тринадесетте държави-членки, които нямат законодателство в тази област, да забранят напълно телесните наказания в съответствие с проучването на

¹ Препоръка № R (2000) 7.

ООН за 2006 г. относно насилието над деца, в което тези наказания са определени като най-разпространената форма на насилие над деца;

118. подчертава необходимостта да се гарантира, че всички политики, както на равнището на ЕС, така и на национално равнище, вземат предвид премахването на детския труд във всичките му форми; счита, че редовното образование е най-доброто средство за решаване на проблема, както за предотвратяване на такива злоупотреби, така и за прекъсване на порочния кръг на неграмотността и бедността;
119. отбелязва, че в някои държави-членки хиляди деца вършат най-черната работа в градските и селските райони и следователно призовава държавите-членки да се справят решително с този проблем, като прилагат строго всички национални закони и организират национални образователни кампании, насочени както към родителите, така и към децата;
120. припомня, че почти 20% от децата в ЕС живеят под прага на бедността и че най-уязвимите от тях произлизат от семейства с един родител и/или имат родители, родени в чужбина; следователно подчертава факта, че трябва да бъдат предприети подходящи мерки за достъп до правата, насочени към потребностите на децата, включително мерки за семейно подпомагане, и призовава държавите-членки, и по-специално тези от тях, в които процентът на бедност е най-висок, да приемат амбициозни и постижими цели за намаляване на детската бедност и бедността на техните семейства;
121. призовава Комисията да се стреми към инкорпориране на всички стратегии, които се отнасят конкретно до детската бедност и бедността на семействата с деца, безработицата сред младите хора и социалното включване на малцинствата във всички съответни политики за развитие, включително стратегическите документи за намаляване на бедността и индикативните програми; и настоятелно призовава държавите-членки да действат ефективно срещу трафика на деца, като за тази цел подобряват трансграничното сътрудничество, предоставят специално обучение и внедрят законодателни стандарти за предотвратяване на трафика;
122. подчертава важността на въпроса за защита на децата; счита, че инициативите, свързани със Стратегията на ЕС относно правата на детето, като например интернет страници, посветени изцяло на въпроси на децата, специализирана помощ и спешни телефонни линии, както и предоставянето на бюджетни средства за програми на ЕС за действия в полза на децата, следва да бъдат изцяло прилагани и непрекъснато развивани;

Дискриминация

123. изисква Комисията и държавите-членки да обърнат специално внимание на различните видове дискриминация по отношение на децата и младите хора, които често се проявяват под различни форми и засягат по-специално децата, които живеят в бедност, бездомните деца и младите хора, принадлежащи към етнически малцинства и мигрантски групи, както и децата и младите хора с увреждания, и които водят до липса на достъп до образование и здравни грижи;

124. изисква децата роми, по-специално – но не изключително – в държавите-членки, в които ромите представляват значително етническо малцинство, да бъдат обхванати от конкретни мерки, с цел да се прекрати дискриминацията, сегрегацията, социалната и образователна изолация, на които често стават жертва; призовава по-специално държавите-членки да положат усилия за премахване на напълно неоправданото свръхпредставителство на децата роми в институциите за деца с умствени увреждания, да организират насърчаване на кампании за посещаване на училище и да се преборят с явлението отказ на документ за самоличност, с което много деца роми се сблъскват;
125. настоятелно призовава държавите-членки да гарантират ефективното включване в образователните системи на децата, които са в неравностойно социално положение или страдат от социално изключване от най-ранна възраст, и да насърчават обмена на най-добри практики;
126. призовава държавите-членки да водят борба срещу дискриминацията, като например сегрегацията в училищата на децата от ромски произход, в съответствие с неотдавнашното заключение на Европейския съд по правата на човека по този въпрос¹;

Правосъдие за младите хора

127. счита, че задържането на непълнолетни нарушители трябва да бъде единствено крайна мярка и трябва да е за възможно най-кратък период и следователно призовава за предвиждане на алтернативи на лишаването от свобода за непълнолетните; настоява да се гарантират превъзпитателни мерки като обществено полезен труд, за да се осигури социална и професионална реинтеграция на тези лица;
128. отбелязва, че възрастовата граница за наказателната отговорност не е една и съща във всички държави-членки и изразява безпокойството си от факта, че в някои от тях децата редовно се явяват през съд за пълнолетни и че в други специалните детски съдилища са затворени; призовава държавите-членки да хармонизират съдебните си системи с цел нито едно дете да не бъде съдено като възрастен;
129. призовава всички държави-членки да гарантират ефективно и независимо представителство на децата във всички съдебни или квазисъдебни производства, които се отнасят за тях и да гарантират, че имат законно назначен настойник, ако никой член от семейството им не може да действа от тяхно име; подчертава, че всички деца, включително тези, които са настанени в изправителни домове, следва да бъдат информирани от органите за съществуването на механизми за обжалване;

Помощ за децата

130. призовава държавите-членки да вземат мерки, за да гарантират правото на детето на семейство и да предприемат съответните действия за намиране на ефикасни

¹ D.H и други срещу Чешката република, отнасящо се към дела от предишни години.

решения, за да се избегне разделянето на родители и деца и изоставянето на деца; призовава ги да се отдалечат от политиката на поддържане на големите институции и по-скоро да реформират, разработят и укрепят ефикасните алтернативни структури за предоставяне на грижи и отглеждане на деца, основаващи се на семейството и общността; призовава държавите-членки, в случай на настаняване, да осигурят възможност на детето да се върне в своето семейство;

131. настоятелно призовава държавите-членки да предприемат необходимите мерки, позволяващи да се гарантира качеството на структурите за детски грижи, включително продължително професионално обучение, добри условия на труд и подходяща заплата за лицата, които полагат професионални грижи за децата; подчертава, че подобни структури и техният персонал предоставят на децата солидна основа за бъдещето им и са от полза и за родителите, по-специално за тези с голяма работна натовареност или за семействата с един родител, и че те също така предоставят алтернатива за децата, чиято семейна структура е недостатъчна или несъществуваща;

Участие

132. припомня, че децата имат правото да изразяват своето мнение според възрастта и зрелостта си и че трябва да им се дава възможност да участват в детска група или формиране, за да се срещат с други деца и да изразяват себе си в тази среда; следователно призовава държавите-членки и органите на местно управление да насърчават проекти, целящи да предоставят възможност на децата да се изразяват по този начин, в рамките на местни детски съвети или парламенти, като в същото време се гарантира участие на най-изолираните деца, както и да осигурят широкото разпространяване сред децата на информацията, свързана с тези дейности;
133. приветства факта, че Комисията е създала форум, обединяващ представители на европейските институции и национални и международни организации, работещи в областта на правата на детето; счита, че участието на децата следва да бъде една от основните цели на форума и следователно призовава Комисията да гарантира участието на децата във всички етапи на дейностите на форума;
134. счита за важно информацията относно правата на детето да се разпространява по достъпен начин и чрез подходящи средства; призовава Комисията да разработи ефикасни средства за комуникация, които подобряват знанията на децата за техните права, за положението на децата в държавите-членки и дейностите на ЕС в тази област;

Социални права

135. счита, че бедността и социалната изолация могат да бъдат преодолені единствено чрез гарантиране на целия набор от основни права, по-специално на икономическите и социални права на всички; в тази връзка одобрява решението 2010 г. да бъде обявена за Европейска година на борбата срещу бедността и

социалната изолация; призовава Комисията и държавите-членки да договорят и да преследват амбициозни цели в тази насока;

136. подчертава факта, че съществува набор от неотменими и взаимосвързани основни права, ефективният достъп до които следва да бъде гарантиран на всяко човешко същество;

Бедност

137. подчертава факта, че правото на защита срещу бедността и социалното изключване е залегнало в член 30 от преразгледаната Европейска социална харта и призовава държавите-членки да я ратифицират;
138. подчертава нарастващото значение, което следва да се отдаде на политиките на „активно приобщаване“ на лицата, които са най-отдалечени от пазара на труда;
139. подчертава факта, че крайната бедност и социалното изключване представляват нарушение на целия набор от основни права;
140. изразява надежда за постигане на реално включване на социалното измерение и основните права във всички политики на ЕС;
141. изразява своята ангажираност в полза на създаването на социален и устойчив модел на развитие, който е съгласуван с подход въз основа на социалните права и насочен главно към по-пълно социално сближаване;
142. припомня, че членове 34 и 36 на Хартата признават правото на достъп до социална сигурност и социални служби и до достъп до услуги от общ икономически интерес; призовава държавите-членки да гарантират, че всички граждани, включително най-уязвимите, имат достъп до тези права;
143. припомня, че борбата срещу бедността трябва да се води в сътрудничество с групите от населението в най-неблагоприятно положение, които са най-засегнати и следователно в най-добра позиция да свидетелстват за последиците от липсата на достъп до права и за начина за превъзможването ѝ; би желал да види демокрация на участието, която отделя специално внимание на участието на лица, изправени пред бедност, изолация, дискриминация и неравнопоставеност;

Бездомност

144. призовава Комисията да разработи европейска рамкова дефиниция за „бездомност“, да събере сравними и надеждни статистически данни и да предоставя годишни актуализирани сведения относно предприетите действия и постигнатия напредък към премахване на бездомността в държавите-членки;
145. настоятелно призовава държавите-членки да изработят „зимни планове за спешни действия“ като част от по-широка стратегия срещу бездомността;

Жилищно настаняване

146. припомня, че член 34, параграф 3 на Хартата признава правото на социална помощ и на помощ за жилище, предназначени за тези, които не разполагат с достатъчно средства с цел борба срещу социалното изключване и бедността; съответно призовава държавите-членки да гарантират достъп до нормални жилищни условия;
147. напомня наблюденията и принципите, изложени в доклада на Комисаря на Съвета на Европа по правата на човека относно правото на жилище¹;

Здравеопазване

148. припомня, че съгласно член 35 на Хартата всеки има право на достъп до здравна профилактика и до ползване на медицински грижи; призовава държавите-членки да осигурят достъп до подходящо здравеопазване, особено за лицата с ниски доходи и лицата, здравословното състояние на които изисква продължително или скъпо струващо интензивно лечение;
149. призовава държавите-членки и ЕС да гарантират, че лицата, които злоупотребяват с наркотични вещества, имат пълен достъп до специализирани здравни услуги и алтернативно лечение и не са третирани като престъпници единствено поради лична употреба на незаконни вещества;

Работници

150. подчертава необходимостта от подобряване на прозрачността на пазара на труда по такъв начин, че всички видове заетост (временна, постоянна, на пълно или непълно работно време и почасова) да се декларират и възнаграждават по подходящ начин при пълно зачитане на правата на работниците;
151. признава, че не всички държави-членки имат национално законодателство, определящо минималната работна заплата; призовава за въвеждането на инструменти, които да осигуряват достъп на всички до нормални равнища на доход с оглед гарантиране на получаването на заплати, които да позволяват достоен начин на живот на всички работници в ЕС;
152. настоятелно призовава държавите-членки и страните-кандидатки за присъединяване да ратифицират и да приложат напълно конвенциите на Международната организация на труда (МОТ); призовава Комисията и държавите-членки да подкрепят МОТ при укрепване на нейната система за контрол и механизми;
153. насърчава стопанските субекти да приемат отговорни и недискриминационни политики за наемане на работа и за професионално развитие, с цел насърчаване на наемането на жени, млади хора и лица в неравностойно положение;

¹ Гледна точка на Комисаря от 29 октомври 2008 г., озаглавена: "Никой не трябва да бъде бездомен - достъпът до нормално жилище е право"

154. припомня, че дискриминацията трябва да се разглежда също като явление, което възпрепятства четирите основни свободи – особено свободното движение на лица – и като такава представлява пречка пред функционирането на вътрешния пазар; призовава Комисията да насърчи държавите-членки да преразгледат временните разпоредби за достъп до техните пазари на труда с цел премахване на разграничаването между европейските граждани в това отношение;
155. изисква от държавите-членки да преразгледат законите си така, че да се гарантира че лицата, предоставящи сексуални услуги, независимо от своя правен статут, не са експлоатирани от престъпни организации, че техните основни права са гарантирани и че имат достъп до подходящи социални и здравни услуги;
156. призовава Комисията и държавите-членки да подкрепят социалното включване на лицата, които са най-отдалечени от пазара на труда, и да се опитат да решат проблема със съществуването на „бедни работници“; счита, че подобни стратегии следва да постигнат справедлив баланс между въпросите за справедливото възнаграждение, доброто равновесие между професионалния и семейния живот, добрите условия на труд, социалната закрила, конкурентоспособността на пазара на труда и сигурността на заетостта;

Нередовни работници

157. призовава държавите-членки да ратифицират Конвенцията на ООН относно правата на работниците мигранти¹ и обръща внимание на факта, че повечето работници, които предоставят услуги, без да имат необходимите имиграционни документи, извършват работа, която е законна и необходима за европейските икономики, като събиране на плодове, строителство или поддръжка на сгради, грижи за болните, възрастните хора и децата;
158. призовава европейските институции и държавите-членки да преустановят използването на израза „незаконни имигранти“, който има много отрицателно допълнително значение, а да използват изразите „нередовен работник/мигрант“ или „без документи“;
159. отново потвърждава, че трудовото право трябва да защитава работника, който се намира в несправедливо трудово правоотношение, какъвто точно е случаят с работниците без документи, и призовава държавите-членки да защитават правото на членство в професионален съюз за всички, включително работниците без документи;
160. призовава Комисията да придаде еднакъв приоритет и неотложност на имиграционната политика, която е в процес на разработване, и на „санкциите срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трети страни“, като ги включи в общ пакет;
161. подчертава факта, че първата задача на инспекциите по труда е защита на

¹ Международна конвенция относно защитата на правата на всички работници мигранти и на членовете на техните семейства, приета с резолюция № 45/158 на Общото събрание на ООН от 18 декември 1990 г.

работниците, и следователно призовава държавите-членки да:

- гарантират, че работниците без документи биха могли без риск да подадат жалба срещу работодател, който действа неправомерно, без да са заплашени от експулсиране,
- инвестират в обучението на инспектори по труда и на лица, които оказват помощ на работниците без документи, относно възможностите за подаване на официална жалба за нарушения на трудовото законодателство,
- създадат система за санкции, която не наказва работниците вместо работодателите.

Възрастни хора

162. счита, че застаряването на населението е предизвикателство, което трябва да се разглежда като възможност за по-тясно включване в обществото на лица с дълъг и ценен опит, като по този начин се насърчава също и активното остаряване; счита, че трябва да се положат усилия за включването на застаряващи работници към пазара на труда;
163. счита, че трябва да се обърне специално внимание на самотните възрастни жени, които са особено уязвима група и често са първите, които потъват в бедност при икономически спад;
164. отбелязва необходимостта от борба срещу дискриминацията на възрастни жени и от насърчаване на тяхното участие на пазара на труда (например чрез програми за обучение през целия живот), като се вземе под внимание тяхната уязвимост и техният растящ брой в рамките на Съюза;
165. припомня, че член 25 на Хартата признава правото на възрастните хора да водят достоен и независим живот; препоръчва следователно, във връзка с членове 34 и 35 от Хартата, предоставянето на профилактични медицински грижи и социална сигурност за възрастните хора с цел гарантиране на достоен живот;
166. изисква от онези държави-членки, които все още не са направили това, да въведат законодателство относно информираното съгласие, за да се гарантира, съгласно член 8 от Конвенцията за правата на човека и биомедицината от Овиедо, че „желанията относно медицинска интервенция, предварително изразени от пациент, неспособен в момента на интервенцията да изрази волята си, се взимат предвид“, както и за да се гарантира правото на достойна смърт;

* * *

167. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и страните-кандидатки, Агенцията, Комитета на министрите, Парламентарната асамблея и Комисаря по правата на човека на Съвета на Европа и на съответните органи на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и Организацията на обединените нации.

25.1.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА И ОБРАЗОВАНИЕ

на вниманието на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

относно положението на основните права в Европейския съюз за периода 2004 г.-2007 г.
(2007/2145(INI))

Докладчик по становище: Viktória Mohácsi

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по култура и образование приканва водещата комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. припомня значението на Агенцията на Европейския съюз за основните права, създадена по силата на Регламент (ЕО) № 168/2007 на Съвета от 15 февруари 2007 г.¹, който предоставя на държавите-членки помощ и специализирани познания относно прилагането на правото на Общността с цел пълното зачитане на основните права, но счита, че незаетата понастоящем позиция на директор на Агенцията е проблематична и ограничава нейната ефективност;
2. приветства неотдавнашното подписване на Хартата за основните права на Европейския съюз², която ще стане част от новия Договор за реформа на ЕС, а провъзгласените от нея права ще бъдат отчитани при всеки законодателен акт, произхождащ от Европейския съюз;
3. настоятелно призовава държавите, които още не са подписали или ратифицирали Европейската харта за регионалните или малцинствените езици от 1992 г. на Съвета на Европа и Рамковата конвенция за защита на националните малцинства от 1994 г., да сторят това при първа възможност;
4. настоятелно призовава държавите-членки да гарантират ефективното включване в образователните системи на децата, които са в неравностойно социално положение

¹ *ОВ L 53, 22.2. 2007 г., стр. 1*

² Официално провъзгласена в Европейския парламент на 12 декември 2007 г.

или страдат от социално изключване от най-ранна възраст, и за постигането на тази цел да насърчават обмена на най-добри практики;

5. подчертава важността на въпроса за защита на децата; счита, че инициативите, свързани със Стратегията на ЕС относно правата на детето, като например интернет страници, посветени изцяло на въпроси на децата, специализирана помощ и спешни телефонни линии, както и предоставянето на бюджетни средства за програми на ЕС за действия в полза на децата, следва да бъдат изцяло прилагани и непрекъснато развивани;
6. призовава държавите-членки да водят борба срещу дискриминацията, като например сегрегацията в училищата на децата от ромски произход, в съответствие с неотдавнашното заключение на Европейския съд по правата на човека в Страсбург по този въпрос¹;
7. подчертава значението на медиите за насърчаване на многообразието, мултикултурализма и толерантността; настоятелно призовава всички свързани с медиите служби да предотвратяват разпространението на информационни материали, които биха могли да благоприятстват расизъм, ксенофобия, нетолерантност или дискриминация от всякакъв вид;
8. в контекста на годината на ЕС на межкултурния диалог (2008) насърчава държавите-членки да си сътрудничат с широк кръг от заинтересовани участници, и по-специално с НПО, с цел насърчаване на межкултурния диалог и повишаване на осведомеността, особено сред младите хора, относно споделяните общи ценности и зачитането на културното, религиозно и езиково многообразие;
9. подчертава важната роля на спорта за насърчаване на толерантност, взаимно уважение и разбирателство; призовава националните и европейски спортни организации да продължават своите усилия в борбата срещу расизма и ксенофобията и насърчава създаването на нови, по-силни и по-широкообхватни инициативи, които да допълват вече съществуващите мерки;
10. подчертава важната роля на медийната грамотност в контекста на създаване на справедливи и равни възможности за образование за всички граждани на Европейския съюз;
11. призовава държавите-членки да водят борба срещу расизма, хомофобията и всички видове дискриминация в областта на образованието и културата;
12. призовава държавите-членки да гарантират ефективното интегриране на новодошлите, по-специално на децата и младите хора от страни извън Европейския съюз, в образователните системи на държавите-членки на ЕС и да ги подпомагат посредством поощряване на тяхното културно разнообразие.

¹ D.K. и други срещу Чешката република, отнасящи се към дела от предишни години.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	22.1.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 -: 0 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Ivo Belet, Guy Bono, Nicodim Bulzesc, Marie-Hélène Descamps, Věra Flasarová, Milan Gaľa, Claire Gibault, Vasco Graça Moura, Luis Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Mikel Irujo Amezaga, Ramona Nicole Mănescu, Manolis Mavrommatis, Marianne Mikko, Ljudmila Novak, Dumitru Oprea, Doris Pack, Zdzisław Zbigniew Podkański, Mihaela Popa, Christa Prets, Karin Resetarits, Pál Schmitt, Hannu Takkula, Helga Trüpel, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Victor Boștinaru, Emine Bozkurt, Ignasi Guardans Cambó, Gyula Hegyi, Viktória Mohácsi, Nina Škottová Ewa Tomaszewska
Заместник(ци) по член 178, параграф 2, присъствал(и) на окончателното гласуване	Donata Gottardi

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	2.12.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+ : 29 - : 7 0 : 7
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Emine Bozkurt, Philip Bradbourn, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Maddalena Calia, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Carlos Coelho, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Armando França, Urszula Gacek, Kinga Gál, Jeanine Hennis-Plasschaert, Magda Kósáné Kovács, Roselyne Lefrançois, Baroness Sarah Ludford, Claude Moraes, Rareş-Lucian Niculescu, Martine Roure, Sebastiano Sanzarello, Inger Segelström, Csaba Sógor, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Monika Beňová, Simon Busuttil, Marco Cappato, Monica Giuntini, Ignasi Guardans Cambó, Sophia in 't Veld, Metin Kazak, Marian-Jean Marinescu, Stefano Zappalà
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Richard Howitt, Helmuth Markov, Luisa Morgantini, Felekna Uca